

Ósannindi og undanførslur frá Tvøroyrar Býráð

Signar P. Dam
Kommunulækni

Sokallaðu viðmerkingarnar hjá Tvøroyrar Býráð í samband við at mín góði starvsfelagi Arnhold Jensen hevur sagt seg úr starvi, vóru onki annað enn ein roynd hjá býráðnum at vaska hendur og at seta Arnhold í ringt ljós, tí hann skuldi eittast at krevja sømdir, hann ikki hevði rætt til.

Havi ilt við at skilja, at 6 býráðslimir skuldu lata seg

villleiða til at skriva undir viðmerkingarnar.

Arnhold hevur ikki gjørt annað enn at biðja um somu sømdir, sum aðrir kommunulæknar fáa í økjum, har ringt er et fáa kommunulæknar og annars biðið um eina virðiliga viðgerð av málum, sum hann og undirritaði hava vent okkum til býráðið við.

Málið um lønina hjá læknaskrivaranum er bert eitt av mongum málum, men býráðið roynir at gera tað til høvuðsmálið.

Høvuðsmálið er tann broyting, sum er hend í býráðnum frá vælvild og áhuga til líkasælu, negligering og drál.

Vit skriva brøv til býráðið, men hoyra ikki eitt orð aftur.

Í fjør søktu Arnhold og undirritaði vegna skrivararnar um stuðul til skeið í Dan-

mark og hildu sjálvandi, at tað sum kundi lata seg gera í 2008 eisini kundi lata seg gera í 2012.

Vit søktu ikki um gjald til okkum sjálvar.

Vit hava ikki fingið skrivligt svar enn, men hava við uppringing til býráðið fingið at vita, at umsóknin ikki var gingin á møti, tí kommunala eftirlitið noktaði fyri tí.

Neyvan satt!

Vit søktu um at fáa eitt ventilatíonsanlegg til viðtaluhølini, tí inniklimaið er út av lagi vánaligt.

Hetta var fyri fleiri mánadum síðan, men vit hava enn ikki fingið skrivligt svar, men nú eftir at Arnhold hevur sagt seg úr starvi, so hava vit munnliga fingið at vita, at »hetta ikki var teirra borð.« Í fyrr nevndu viðmerkingm

verður sagt, at teir »arbeiða við málinum« (júst sum við vatnveitingini á Tvøroyri!).

Samanumtikið so kann staðfestast, at hend er ein hugburðsbroyting viðvíkjandi kommunulæknaøkkinum, síðan nýggja leiðslan í býráðnum tók við.

Í viðmerkingunum verður víst á lóg sum sigur, at: »Onnur starvsfólk hjá kommunulæknanum verða sett í starv av kommunulæknanum«.

Hetta útilokar ikki møguleikan hjá Tvøroyrar Býráð at gjalda partar av ella alla lønina hjá skrivaranum, so sum Tvøroyrar Býráð gjørdi í mong ár aftan á, at Karl Johan Fossá legdi frá sær.Tá gjørdist arbeiðsbyrðan hjá tí eftirverandi kommunulæknanum so stór, at táverandi býráð játtaði gjald av

skrivara 2-3 tímar dagliga fyri at lætta um trýstið á viðtaluna og stytta um biðitíðirnar.

Henda skipan varð avtikin fyri umleið einum ári síðan.

So hetta páhaldið hjá núverandi býráð um at teir ikki kunna gjalda skrivaraløn er beinleiðis ósatt .

Viðvíkjandi gjald av skeiðútreiðslum so kom hetta tilboð frá Tvøroyar Býráð fyri mongum árum síðan, uttan at hvørki Karl Johan ella undirritaði hevði biðið um tað.

Táverandi býráð helt, at góðar grundir vóru – fyri borgaranna skuld – at ein kommunulækni var so væl eftirútbúgvinn sum gjørligt, vælvitandi at tá vóru møguleikarnir til eftirútbúgving ikki góðir.

Ein upphædd stóð á fíggjarætlanini í mong ár, og

okkurt árið gørdur Karl Johan og undirritaði brúk av tilboðnum og onnur ár ikki.

Haldi at vit í alt brúkti umleið 60.000 kr øll hesi árini (dividera hetta talið við teimum 42 árunum, undirritaði hevur arbeitt hjá Tvøroyrar Býráð!)

Smáligheitir útum alt mark!

Hesar 60.000 krónurnar er júst helvtin av teim 120.000 krónunum, tað kostaði býráðnum at senda fólk á oljumesu í fjør!

Var so hjartans fegin tá Arnhold kom til okkara fyrst í útbúgving og síðan sum fastur lækni.

Meg vardi ikki, at hugburðurin hjá ovastu leiðslu í Tvøroyrar Býráð skuldi verða orsökkin til, at henda gleðin fekk ein so bráðan enda.

Hví ikki rætta hondina út?

Levi Mørk

Vit tosa dag, hvønn, dag um tunlar, um milliarda upphæddir, ja pengar nógv av okkum neyvan hava nakra føling við, uttan tá vit lesa um Onkel von Joakim. Menn gera sær dælt av, hvør hevur besta hugskotið, til enn eina loysn á okkara infrakerv, okkara alra ogn svimir runt um okkum, og kundi loyst trupulleikar, men tað skal kortini ikki koma fjøldini til góðar, smátíng higartil .

Men eg má bara spyrja teir leiðandi menninar, og serliga ísakøldu greipuna har úti: Hví hava tit so nógv ímóti teimum veiku í Føroyum? Hví ynskja tit at tey fara? Eru tey ikki líka góðir føroyingar sum tit, sjálvst um tey ikki eru líka væl fyri?

Tað sigur seg sjálvst at vit øll kunnu ikki verða millióningar, og at nøkur detta niður ímillum, ikki altíð er tað teirra egna skyld, men umstøður hava gjørt tað so. Men hava tey ikki rætt til hjálp, um vit kunna veita hana? Vit rópa okkum fyri eitt ríkt land. Løgmaður segði fyri kortum, at okkara land er heimsins besta vælférðarsamfelag, men er ikki okkurt, ið haltar. Hví eru tað so nógv sum siga, eg má flyta, tí her fái eg onga hjálp?

Hví eru tað fleiri sum siga, at nú eri eg bundin, eg sleppi ikki avstað? Er tað rætt at teir leiðandi beinleiðis vilja sleppa av við trupulleikan, og purra uppundir at fæloysingar flyta, so tann útreiðslan hvørvir.

Hví hava tit so nógv ímóti at lækka MVG á neyðsynjarvørnum sum mjólk, breyð, grønmæti og frukt, so hesi menniskju, og børn, kunnu fá mjólk hvønn dag, tí tað fáa tey ikki í dag. Kálktablettir er neyvan loysnin.

Eg vil fegin geva tykkum tey ráð, at taka eitt prát við ”Í menniskjum góður tokki”, og tit fá sjón fyri søgn. Hesi hava fyrsta handa vitan um støðuna, og vita hvat orsökkin er, hvat sum er pínar, og hvørjar avleiðingar tað

hevur. Hví ikki rætta eina hond út til øll Føroya fólk, og ikki bert til tey fáu, ella tey sum eru best fyri. Hví ikki rætta hondina út, nú vit tosa um milliardir í tunlum, hví ikki rætta hondina út og siga, jamen tit eru jú ein partur av okkum, tit eru føroyingar, tit búleikast her, tit fáa børn og eru ein partur av samfelagnum. Tað sum tað sær út til, at tit siga er: At vera asosialur er gott, at næstrakærleiki hoyrir fortíðini til, og at tað sum ikki kann standa, má falla. Tað sum kortini er tykkara trupulleiki er, at hetta er langt frá føroyskum lyndi og verumáta. So einfalt er tað.

Tykkara mantra hevur verið, at skuldin má burtur, vit mugu tí spara, men tykkara loysn er, at tey sum

onki hava, skulu hava minni, og tey sum hava, skulu hava meir, við tí fyri eyga, at tey fyrru rýma, og tey seinnu fara at gera iløgur í vinnulívið, og víðari halda tit áfram: “ Vit eru bara keddir av, at tit ikki hava merkt so nógv til tað, síðan vit komu til. Vit royna at sleppa undan skuldini, vit royna at geva teimum sum eru væl fyri, møguleika at gera iløgur, tí fáa tey skattalættar, fara tey at gera iløgur, og skapa arbeiðspláss. Tað vóna vit, men tí mugu vit ofra nakað. At tað so eru tit, tey veiku, tað gongur útyvir, er bara keðiligt. Men soleiðis er tað nú einaferð”.

Álvaratos, hvussu naivir kann mann verða. Kann eg so spyrja: Tá skuldin er null, og fjøldin er 40000 fólk, eru tit so nøgdir? Hvussu ætla

tit at eindurreisa samfelagið tá ongin er eftir? Vit koma at hava stórar trupulleikar, at halda vælférðarstöði, tá færri skulu gjalda fyri fleiri, sum okkara samfelagsandi altíð hevur verið bygt á.

Vit taka okkum av øllum, tað er mín, og tankin hjá flestu føroyingum, ið eg kenni. Hugsa tit ongantíð um, at ein dag er ballið um gullkálvin og tað ”betra slagið” liðugt, og tá skal skrivast ein nýggj søga. Blaðið skal vendast, hvar allir borgarar aftur eru partur av samfelagnum. Í heimsspeki kann nógv koma fram, men minnist bara til Kaj Leo og Jørgin, at tá í ein blindur leiðir ein blindan, so detta teir umsíðir báðir á sjógv.

Fráboðan frá Tjóðveldi

Eldraøkið og eldrapolitikkur skal snúgvast seg um lívsgóðsku, fjølbroytt tilboð og somu rættindi hjá øllum borgarum í landinum

Tjóðveldi

Leygardagin 24. august 2013 stevndu allir partar í Tjóðveldi til fundar í hølum Føroya Arbeidarafelags: Kommunupolitikarar, tingmanning, aðalstjórn og økisfeløg. Til umrøðu vóru eldraøkið og ætlanirnar at leggja eldraøkið frá landinum til kommunurnar.

Fakfólk, kommunupolitikar og lógtingslimir floksins úr ymsum plássum

í landinum lögdu fram á fundinum. Ymiskar hugsanir og ætlanir vórðu lagdar á borðið og viðgjørðar. Fundurin staðfesti:

- At ætlanirnar hjá landsstýrinum at leggja eldraøkið til kommunurnar hava higartil vent grundleggjandi skeivt. Tað hevur ikki snúð seg um borgaran ella starvsfólkini, men bert snúð seg um skrivstovuveldishugsan, stuttskygdar loysnir og at leggja ábyrgd frá sær til aðrar

kassar og ógreiðar skipanir.

- At tann førði skattapolitikkurin undirgrevur møguleikarnar at fíggja haldgóðar vælférðartænastur frameftir, har ójavni og brúkaragjöld koma inn gjøgnum bakdyrnar.
- At fyri Tjóðveldi snýr eldraøkið og eldrapolitikkur seg um at tryggja øllum borgarum í landinum grundleggjandi somu rættindi, møguleikar, fjølbroytt tilboð og ávirkan á egnar lívsum-

støður – uttan mun til, hvar í landinum vit búgva.

- At vit hava ríkar møguleikar at menna nógv meira fjølbroytt tilboð á eldraøkinum – við eitt nú heimatænastu, dagtilboðum, kalliskipanum, eldraíbúðum við ávísu tænastum og øðrum, sum kunnu menna sjálvsavgerðarættin og lívsgóðskuna og fáa nógv meira burtur úr fíggjarliga fænum. Í dag hevur alt ov nógvur dentur verið lagdur

á røktarheimspláss.

- At fíggjarliga ábyrgdin og umstøðurnar at tryggja og menna bestu og fjølbroyttastu tænastuna skal vera greið, haldgóð og samhaldsføst.
- At tey mongu dugnaligu fakfólk og starvsfólk skulu fáa veruligar umstøður at útvinna sítt arbeiði á eldraøkinum uttan at drukna í skrivstovuveldi og rokniørkum.
- At Tjóðveldi setur

omanfyrinevndu mál sum avgerandi fyri at viðgera, hvar og hvussu eldraøkið skal skipast millum land og kommunur. Og at ein fullfíggjað lýsing verður gjørd av fyrimunum og vansom fyri borgaran av at skipa eldraøkið sum lands- ella kommunalt mál.

- At tað er ábyrgdarleyst at flyta eldraøkið 1. januar 2014, tí ongar fortreytir eru greiðar.